

Przepisy o warunkach legalizowania naczyń do przewozu ryb na kolejach.

Na podstawie artykułów 11-go, 12-go i 16-go Dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 roku (Dz. P. P. P. r. 1919 poz. 211), oraz § 19 Ustawy Rzeszy Niemieckiej o miarach (Mass- u. Gewichtsordnung) z dnia 30 maja 1908 r. (R. G. Bl. str. 349) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 28 poz. 166) zarządza się, co następuje:

Zakres stosowania.

§ 1.

Naczynia do przewozu ryb mogą być legalizowane i używane w obrocie publicznym tylko do przewozu ryb i ikry rybiej.

Materiał i konstrukcja.

§ 2.

1. Naczynia mogą być drewniane lub metalowe.
 2. Naczynia mogą posiadać kształt beczek, kubłów, konwi albo skrzyń lub inny kształt podobny i mogą być zaopatrzone w otwory dla dostępu powietrza, rury doprowadzające powietrze, skrzynki wstawiane do lodu i inne urządzenia pomocnicze, służące do zachowania ryb przy życiu.
 3. Pod względem wykonania naczynia nie podlegają żadnym ograniczeniom.
 4. Przez pojemność naczynia należy rozumieć tę największą przestrzeń, którą przy poziomym albo pionowym położeniu głównej osi naczynia, niezamkniętych otworach i usuniętych urządzeniach do doprowadzania tlenu, ograniczają ściany naczynia i wskaźniki poziomu wody albo też możliwie najwyższy poziom wody.
 5. Wskaźniki powinny być wykonane w taki sposób, aby każde przepełnienie dało się zauważyć w sposób łatwy i pewny.
- O ile wskaźniki nie czynią zadość temu warunkowi, to za ograniczenie pojemności uważa się najwyższy możliwy poziom wody w naczyniu.

Oznaczanie.

§ 3.

1. Na samym naczyniu lub na związanej z niem nierozdzielnie tabliczce powinna być podana pojemność naczynia w całych litrach oraz wyraźny napis: *tylko do przewozu ryb*, przez wypalenie, wybite lub w inny odpowiedni sposób.

Przepisy obowiązujące w miernictwie.

Czasopismo wydawane przez Główny Urząd Miar.

Warszawa, dnia 18 kwietnia 1924 r.

Układać w porządku wielkości liczb tytułowych.

2. Pojemność naczynia ma być wyrażona w litrach całkowitych, zaokrąglając pół litra i więcej do jednego litra, a odrzucając części mniejsze od połowy litra. Ilość litrów ma być wypisana liczbą, miano—literą l.

Granice uchybienia wzorcowania.

§ 4.

Granica dopuszczalnego uchybienia wzorcowania (różnica między wielkością podaną w oznaczeniu, a wielkością znaną przy sprawdzaniu naczynia) wynosi: dla naczyń 50 l i poniżej: 0,5 l; dla naczyń powyżej 50 l: $\frac{1}{100}$ ich pojemności.

Te same granice obowiązują przy wtórnej legalizacji.

Cechowanie.

§ 5.

1. Cechę urzędu i cechę roczną wypala się lub wybija w pobliżu oznaczenia.
2. Ważność cechy trwa lat trzy, licząc od 1-go stycznia tego roku, w którym legalizacja została dokonana.

Postanowienia końcowe.

§ 6.

1. Przepisy niniejsze otrzymują moc obowiązującą na całym terytorjum Państwa od dnia 1 października 1924 r.

Dozwala się jednak od dnia ogłoszenia powyższych przepisów przyjmować do legalizacji naczynia do przewozu ryb, odpowiadające postanowieniom tych przepisów.

2. Od dnia 1 października 1924 r. uchyla się w b. dzielnicy pruskiej reskrypt Ministra Handlu i Przemysłu z dnia 5 marca 1914 r. (Ministerial-Blatt der Handels- und Gewerbe-Verwaltung, rok 1914, str. 122), dotyczący uwierzytelniania naczyń do przewozu ryb.

3. Od tejże daty uchyla się w b. dzielnicy austriackiej przepisy o sprawdzaniu i uwierzytelnianiu naczyń do przewozu kolejami ryb żywych i ikry rybiej, ogłoszone w R. G. Bl. 1899, St. VIII Nr. 20; VBE str. 765.

Warszawa, dn. 3 kwietnia 1924 r.

DYREKTOR GŁÓWNEGO URZĘDU MIAR

L. S.

(podp.) inż. Z. Rauszer